

JAK SE JMENOVALA?

- 1 Jak se jmenovala Achabova manželka?
- 2 Jak se jmenovala Izmaelova matka?
- 3 Jak se jmenovala královna Ester svým židovským jménem?
- 4 Jak se jmenovala žena, která zapříčinila uvěznění Jana Křtitele?
- 5 Jak se jmenovala švagrová Rút?
- 6 Jak se jmenovala služka, která šla otevřít Petrovi, když byl vyveden z vězení?
- 7 Jak se jmenovala žena, kterou varoval Eliáš před sedmi lety hladu?
- 8 Jak se jmenovala matka Jákobova syna Josefa?
- 9 Jak se jmenovala Mojžišova manželka?
- 10 Jak se jmenovala žena soudce Otniela a či dcera to byla?
- 11 Jak se jmenovala Timoteova matka a jak babička?
- 12 Jak se jmenovala Davidova žena – vdova po Nabalovi?
- 13 Jak se jmenovala druhá Abrahamova žena?
- 14 Jak se jmenovala žena, která se rozhodla vyhubit všechno královské potomstvo, jen proto, aby mohla sama vládnout?
- 15 Jak se jmenovala Josefova egyptská manželka?
- 16 Jak se jmenovala Áronova a Mojžišova sestra?
- 18 Jak se jmenovala žena, které se dvakrát ukázal anděl, a to vždy u studny?
- 19 Jak se jmenovala služebná v domě matky Jana Marka v Jeruzalémě?
- 20 Jak se jmenovala matka Bóaza?

1 – JEZÁBEL (1 Král 16,31), 2 – HAGAR (1 Moj 16,15), 3 – HADAŠA (Est 2,7), 4 – HERODIADA (Mat 14,3), 5 – ORPA (Rút 1,4), 6 – RODÉ (Sk 12,13), 7 – ŽENA ZE ŠÚNEMU – JMÉNO NEZNÁME (2 Král 8,1), 8 – RÁCHEL (1 Moj 30,22), 9 – SÍPORA (2 Moj 2,1), 10 – AKSA, DCERA KÁLEBOVA (Soud 1,12-13), 11 – EUNIKÉ A LOIS (2 Tim 1,5), 12 – ABIGAIL (1 Sam 25,39-42), 13 – KETÚRA (1 Moj 25,1), 14 – ATALJA (2 Král 11,1), 15 – ASENAT (1 Moj 41,45), 16 – MIRJAM (2 Moj 15,20), 17 – CHANA, SAMUELOVA MATKA (1 Sam 1,12-17), 18 – HAGAR (1 Moj 16,7; 21,19), 19 – RODÉ (Skut 12,12-13), 20 – RACHAB (Mat 1,4)

HŘIVNA

listopad 2013

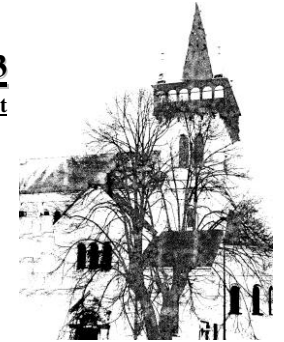
www.farnost.semily.net

2013 / 23

administrátor farnosti R. D. Jaroslav Gajdošík - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele v Semilech (KO), v kapli na faře v Semilech (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD) nebo v Chuchelně (CH)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech
od 11. 11. do 24. 11. 2013

den	hod.	úmysl
11.11.	pondělí -----	
12.11.	úterý KA 16:30	dětská bohoslužba
	Jilemnoce 18:00	bohoslužba s národním ředitelem Papežských misijních děl, P. Bernardem Makadani Zulu
	KA 18:00	za pomoc a ochranu do dalších roků života
13.11.	středa	Památka sv. Anežky České
	KA 8:00	za živé a † z rodu a duše v očistci
14.11.	čtvrtek KA 8:00	za † Terezii Šulcovou, manžela a děti
15.11.	pátek -----	
16.11.	sobota -----	
17.11.	neděle	33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
	KO 8:30	za Ivonu Novotnou, maminku a manžela
	CH 15:00	na úmysl

den	hod.	úmysl
18.11.	pondělí -----	
19.11.	úterý -----	
20.11.	středa KA 8:00	za † Zdeňka Stehlíka a rodiče
21.11.	čtvrtek	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
	KA 8:00	za † a nenarozené děti v rodinách
22.11.	pátek	Památka sv. Cecílie
	KA 18:00	za † Jana a Karolínu a jejich děti
23.11.	sobota DD 13:30	za farníky
	KA 18:00	za † Ferdinanda a Marii
24.11.	neděle	SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
	KO 8:30	za † Milicu Karmáškovou a Jana Hlavíka, za † Jana Procházku

ZAMBIJSKÝ NÁRODNÍ ŘEDITEL PAPEŽSKÝCH MISIJNÍCH DĚL NAVŠTÍVÍ ČR

Ve dnech od 9. do 15. listopadu 2013 navštíví Českou republiku národní ředitel Papežských misijních děl (PMD) v Zambii, P. Bernard Makadani Zulu. Návštěva se uskuteční na základě pozvání národního ředitele PMD Česka, P. Jiřího Šlégra, který bude hosta ze Zambie doprovázet. Protože dárci z naší vlasti již delší dobu podporují projekty PMD na pomoc chudým a trpícím lidem v Zambii, bude návštěva národního ředitele P. Zulu, který ze Zambie pochází a místní situaci velice dobře rozumí, dobrou příležitostí k osobnímu setkání.

Veřejnost se bude moci setkat se zambijským národním ředitelem při mši svaté v úterý 12. 11. od 18.00 v Jilemnici v kostele sv. Vavřince - po mši sv. bude beseda s hostem (představení projektů PMD, videoprojekce, africká hudba)

Kontakt a více informací:

Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 499 433 058, 604 838 882, email: pmd@missio.cz, www.missio.cz

Podrobnější informace o dalších setkáních Národního ředitele Zambie s veřejností najdete na: <http://www.missio.cz/headline/zambijsky-narodni-reditel-pmd-navstivi-cr/>

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST LOMNICE NAD POPELKOU VÁS CO NEJSRDEČNĚJI ZVE NA BESEDU S LUKÁŠEM LHOŤANEM, AUTOREM KNIHY "ISLÁM A ISLAMISMUS V ČESKÉ REPUBLICE"

v sobotu 16. listopadu 2013 v 15:00 v orlovně v Lomnici nad Popelkou

Lukáš nás nejen seznámí se svou prací na knize, ale i se svou cestou k islámu a zpět ke křesťanství a jistě i rád pohovoří o knize, kterou snad i letos... A samozřejmě zodpoví Vaše dotazy

SVATÁ CECÍLIE (22.11.)

Žila ve 3. století. Historické zprávy o jejím životě jsou sporé. Jisté je pouze, že byla zbožnou zámožnou křesťankou, která svůj dům darovala církvi.

Podle legendy obrátila Cecílie v den svatby svého snoubence Valeriána, oba se zavázali slibem čistoty a posléze zemřeli mučednickou smrtí. Jelikož při zvucích svatební hudby zpívala prý Cecílie v duchu písně chvály Bohu, byla prohlášena koncem středověku za patronku hudebníků. Podle jiné verze stalo se to proto, že - jak je psáno v legendárním líčení jejího mučení - zatímco křičela bolestí, zpívala v srdci chvály Pánu.

Když byl koncem 16. století otevřen její hrob, bylo tělo svěťice nalezeno ve zcela zachovaném stavu. Podle něj vytesal tehdy lombardský sochař Steffano Maderna mramorovou sochu ležící svěťice pro její kostel v Zátiběří, která je tak vlastně posmrtným portrétem této mladé a krásné Římanky, která svůj život zcela odevzdala Kristu. Pod jemným zřaseným rouchem jsou patrné něžné tvary štíhlého dívčího těla, zachycené sochařem s realistickou mistrností.

Patronka: hudebníků, zpěváků, hudebních skladatelů, básníků, výrobců hudebních nástrojů

Atributy: V nejstarších dobách byla Cecílie zobrazována vesměs ve sboru svatých panen - mučednic s knihou a palmou, s lampou, holubicí, mečem, později s ránou v hrdle. Od 19. století však bývá zobrazována hlavně s hudebními nástroji.

JÁ JSEM VĚŘÍCÍ KATOLÍK, NIKOHO JSEM NEZABIL A NEOKRAD...

„...já jsem přece věřící, jsem katolík, vím moc dobře, jak to bylo s tím Ježíškovým narozením vedle toho osla v maštali..., vím taky, že umřel a potom se jeho mrtvola nějak probírala, nebo co to tam bylo, to už si přesně nepamatuju..., ale jinak o něm vím všechno.

A taky to, že by se v pátek neměla jíst klobása, a když si ji dám, tak to musím za rok říct panu faráři v té dřevěné boudičce, co tam stojí v kostele. Stejně tam nic jiného neříkám už celý roky, protože já jiný hříchy nemám. Nikoho jsem nezabil, nikoho jsem neokrad, tak co tam budu pořád povídat.

Jo, a naše mladý jsem převezl, protože jsem dal pokřtít jejich Pepíka, i když oni si to nepřáli. Dodneška o tom nevědí, pana faráře jsem poprosil, aby jim o tom, kdyby je náhoda někdy někde potkal, neříkal. Oni jsou sice taky hluboce věřící, to jo, loni byli na půlnoční, to my jsme u nás doma všichni katolíci...“

Víme všechno! Víme, že se v kostele před čtením z evangelia říká: „Sláva tobě, Pane!“ Po evangeliu se říká: „Chvála tobě, Kriste.“ Ale co bylo evangelium, to si zrovna nepamatuju...Znám Ježíše Krista? Jsem pro cestu za ním nadšený? Nebo jsem typický českomoravský katolík?

(Max Kašparů)

NE VŽDY OBDRŽÍME TO, OČ SE MODLÍME...

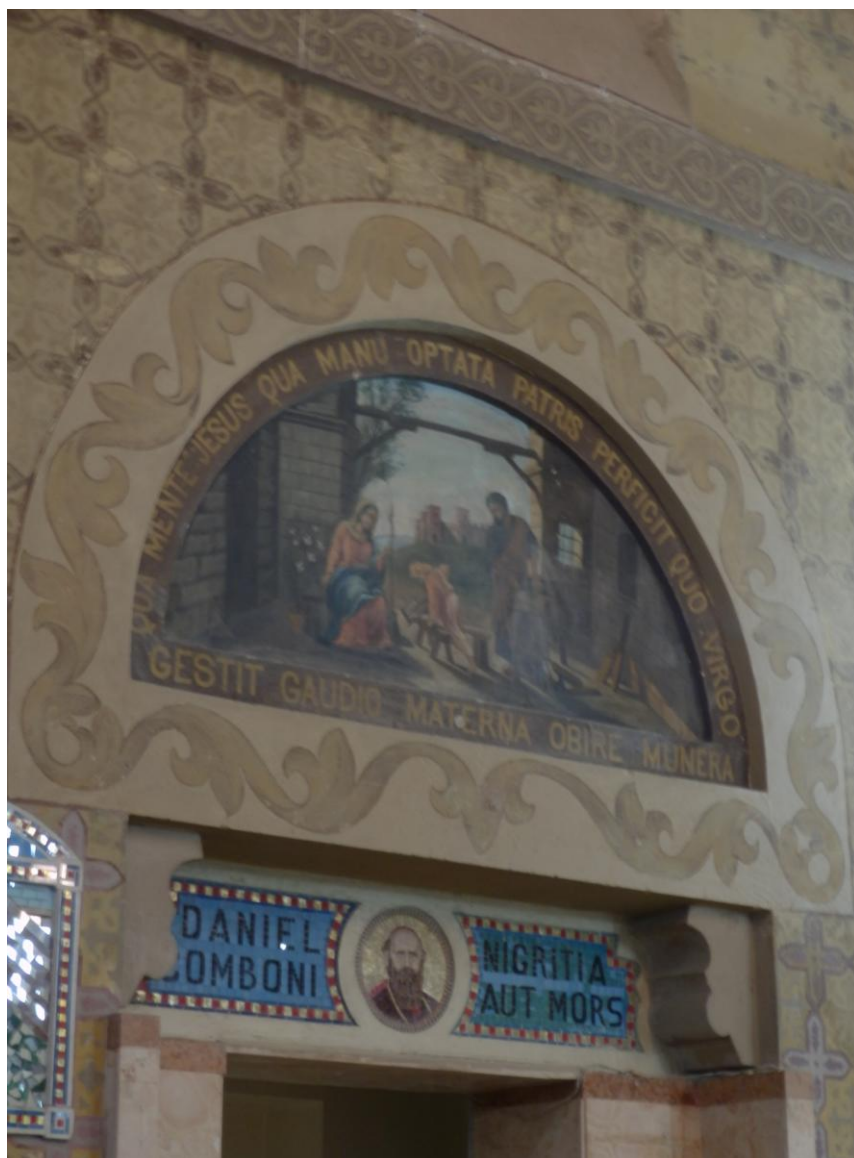
Ježíš praví: Proste a dostanete; hledejte a naleznete; tlučte a otevře se vám.Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu se otevře. Jestliže vy umíte dávat svým dětem dobré dary, čím spíše nebeský Otec dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí! (srv. Lk 11,5-13)

Kdo důvěřuje Bohu a ví o jeho dobrotivosti, bude vytrvale a neúnavně prosit, neboť ví, že žádná jeho prosba nebude oslyšena. V evangelium se ale praví, že jako odpověď na své modlitby obdržíme Ducha svatého.

Člověk nezbytně nemusí obdržet vytožené dary, o které prosí. Bůh nám totiž nechce dát jen tak něco. Chce nám dát dar nejvzácnější, jenž nás uvádí do Božího království: chce nám dát svého svatého Ducha. Ten nám dává nám sílu žít, podpírá nás v boji, uschopňuje nás k odpuštění a umožňuje nám, abychom opravdu konali Boží vůli.

Toto je dar, v němž se naplňují všechny naše upřímné prosby. Tímto způsobem je obdarován a zároveň proměňován ten, kdo se modlí.

(www.pastorace.cz)

Z kostela Svaté Rodiny v Heluánu, foto autor.

*Bože Otče nebeský, z celého srdce prosím za oblast Blízkého Východu, povolej sem své misionáře míru, pokoje a otevřenosti srdce! A prosím tě také za všechny ty, kteří pracují rukama! V jejich práci se snoubí lidskost, zrušnost a praktická moudrost! Prosím dej nám také dostatek pokorných misionářů, kteří se bez ostychu sklóní k nemocnému a nasadí svůj život za jeho spásu! Z celého srdce Tě také prosím za Patrika a Mirku, kteří mi dávají (aniž tuší) více, než si zasloužím! O to tě prosím skrze Krista našeho Pána, Amen!
Váš i Kristův poutník Lukáš*

OD NILU NA VRABČÁK

Díl čtvrtý: Do Heluánu, kde Ježíš řeže kus klády

Drazí přátelé ze Semil, ze Žernůvky a ze všech dalších koutů překrásné to Země České! Chtěl bych Vás tímto informovat nejen o životě svém a svých káhirských spoludruhů, ale chtěl bych se také zastavit nad událostmi, které přinesly poslední dny.

V prvé řadě jsme slavili Slavnost Všech Svatých a hned den poté, Vzpomínku na všechny věrné zemřelé. Pětičlenná skupina comboniánů ze Zamálku se vydala v den vzpomínky na naše zemřelé na jih do asi třicetkilometru vzdáleného Heluánu, kde je další comboniánské centrum, farnost otců misionářů a rozlehlá základní škola Svaté rodiny, kterou vedou comboniáni již několik desítek let. Byl jsem tam vůbec poprvé a velmi na mne toto jakési káhirské předměstí zapůsobilo. Jednak jsme zde navštívili místní křesťanský hřbitov, který je v centru heluánské zástavy. Než jsme vstoupili do brány hřbitova, museli jsme přeskákat skládku odpadků, která je poházená v těsné blízkosti hřbitova. Shnilost, zatuchlost, smrad, včely, vosy, potulní psi.... v samotném rohu hřbitova je arabsky na zdi napsáno Comboniánští misionáři. Sice zde ještě žádný neleží, ale fratello Aldo mi toto místo šel ukázat se slovy: „Tak tady budu ležet já.“ Na nejbližším místě hřbitova jsou uloženy comboniánské sestry, které zde také působí, zvláště při výuce ve zmíněné comboniánské škole. V současné době má škola asi 1600 žáků, převážně muslimů. Fratello Aldo byl ředitelem tohoto studijního institutu rovných 20 let, škola prý tehdy měla přes 2000 žáků. Na hřbitovu je pochováno dost Italů, alespoň tak znějí jejich jména napsána černou barvou na bílých zdech. Hřbitov se stylem a způsobem podobá středozemnímu stylu, kdy jsou rakve vsunuty do jakýchsi horizontálních otvorů ve zděných minidomech. Malý otvor je pak osazen kamenem či zazděn a na povrch je napsáno jméno rodiny či onoho jedince.

Na hřbitově jsme se společně pomodlili základní modlitby a prošli jsme nevelký prostor. Pak jsme nasedli do „oprejskaného vybledle zeleného“ Mercedesa a projížděli ke kostelu, který je pár bloků odtud. Jeli jsme frekventovanou ulicí centrem. Nemohl jsem se vynadávat: stánek na stánku, obchod na obchodu, stůl za stolem, dům za domem... a těch lidí: prodavači, nakupující, maminka s kočárkem, šolačky, puberťáci, cyklisté, motorkáři, nosiči, kuřiči vodních dýmek... a toho sortimentu: chleba, pepsi cola, zelenina, ovoce, nejmodernější mobily, televize, ledničky, holuby v klecích, noviny, notebooky a iPady,... při této cestě nám fratello Aldo ukazoval, kde všude nebyla zástavba před tolika a tolika lety. Heluán zná velmi dobře, o tom koneckonců již víme, vždyť u jídelního stolu v Dar Comboni se mnoho jeho příhod stáčí právě k jeho zdějšimu působení.

V samotném kostele Svaté rodiny mne zaujal jeden výjev. Jde o menší nástěnný obraz nad postranním vchodem do přilehlých místností. Nade dveřmi je v malém půlkruhu vyobrazen dost realistický výjev: pohled malíře vychází zevnitř místnosti k oknu a ke vchodu. Venku pak vidíme rozlehlé údolí s jakýmsi hradem v pozadí. Na levé straně oné místnosti sedí žena, vedle ní je váza s liliemi, přes nohy má přehozen modrý plášť. Na pravé straně stojí muž v dlouhé říze. Mezi nimi je pak klučina, vzrůstem asi 12letý či 13letý, s rozčuchanými pačesy. Je vyobrazen jak zápasí s pilou, když s ní řeže jakousi kládu. Snímek se mi moc nepovedl, ale přesto ho zveřejňuji na zadní stránce.

Pokud jste nepochopili o koho ve vyobrazení jde, pak Vám dám ještě jednu nápovědu. Vyobrazení je orámováno slavným textem, hymnem, který sestavil veliký literát, hluboký myslitel a také moudrý papež Lev XIII. (1810-1903). Jde o výňatek z jeho hymnu *O gente felix hospita*:

*Qua mente, Iesus, qua manu,
optata patris perficit!
Quo Virgo gestit gaudio
materna obire munera!*

Pracovní překlad:
*Ježíš svou myslí i svou rukou
plní otcova přání!
Tam kde Panna s radostí
plní své mateřské poslání.*

(překlad p. Pavel F. Jäger, přebásnil L.E.N.)

Ano již chápete? Onen klučina s rozčuchanými vlasy je Ježíš, s ním je zde vyobrazena Matka Páně a sv. Josef. Je to pro mne osobně nádherný a ojedinělý výjev svaté rodiny s Ježíšem, jakožto tesařským učedníkem, který zápasí s pilou, aby přeřezal onu kládu. Pracuje rukama a evidentně se o ní musí opřít vší silou.

Jak charakteristické! Comboniánská spiritualita je v mnohém postavena na účtě k Nejsvětějšímu Srdci Páně, což je účta k lidskému srdci Páně, účta, která podtrhuje opravdové lidství Ježíše Krista. Jejich spiritualita je také postavena na účtě ke Svaté rodině a k onomu Ježíšovu skrytému neveřejnému životu. Tato spiritualita se pak jasně projevuje i v samotné charakteristice comboniánské misijní práce. Jak jsem již zde napsal mnohokrát, jejich misie není kvantitativní misí, která by byla postavena na veliké scéně „Show pro Ježíše“, skrze kterou by stáli na ulicích a svědčili kolemjdoucím o Kristu a počítali by zářezy o počtu obrácených muslimů. Misie comboniánů se spíše podobá tiché trpělivé pomoci druhému, v té či oné potřebě. Neužívají velkých slov, ani scénických vystoupení. Pomáhají uprchlíkům, imigrantům, politicky pronásledovaným, vedou školy, vzdělávají nastupující generaci, protože vědí, že základním vzděláním kultivují lidskou duši mnohem více než čímkoliv jiným. To jsou comboniáni! Kteří se celou svou silou opírají o jakousi pilu, řezající jakousi kládu... kteří se sklánějí nad nemocným muslimem, ošetřují mu rány, berou ho do náruče...

Již přestanu s ódou na comboniány, však Vy víte, že je obdivuji a mám je nesmírně rád! Psal jsem o nich koneckonců již několikrát. Vraťme se do Heluánu do kostela Svaté rodiny, kde v odpoledním čase vzpomínky na všechny věrné zemřelé proběhla mše svatá, které předsedal představený comboniánů egyptské provincie p. Paul Annis MCCJ, když koncelebrovalo dalších šest kněží. Mše probíhala v arabštině a vedle asi patnácti sester comboniánek se zde sešel i poměrně veliký počet věřících. Na některých tvářích bylo hned zpráva poznat, že pochází z Evropy, ale některé obličejové rysy byli podobné místním. Kostel slouží i komunitě těch koptských křesťanů, kteří se před dávnou dobou podepsali věroučné prohlášení o papežském primátu a jsou tedy součástí římskokatolické církve, když mají vlastní východní liturgický ritus, zvaný koptský. Mezi koncelebranty této odpolední mše svaté byl i místní kněz koptského ritu. Je ženatý, má asi kolem šedesáti let, má několik dětí a několik vnoučat. Abych Vás neuvedl v pohoršení, v koptské církvi je povoleno se před svěcením oženit a působit tedy jako ženatý kněz.

Závěrem bych chtěl ještě uvést pár momentů z egyptského života. Vedle toho, že se tento týden slavil islámský Nový rok, tedy již rok 1435 po Hidždžře, proběhlo také první sezení soudu s bývalým prezidentem Mohammadem Morsím z Muslimského bratrstva. Bratrstvo, Morsí ani jejich přívrženci soud neuznávají. Neuznávají ani nárok armády na jejich sesazení a odmítají následný vojenský razantní zákrok proti jejich přívržencům. Morsí se u soudu nechal slyšet, že je stále prezidentem. Ozbrojené střety tentokrát nebyly tak ostré, možná i kvůli zvýšeným bezpečnostním opatřením, když do Káhiry přijelo 27 tisíc vojáků a policistů, aby zabránili veřejným nepokojům.

Jen na okraj, před volbami v r. 2012, kdy zvítězilo Muslimské bratrstvo, dosti nekalým způsobem, se také mnozí salafistickým islámem načichlí imámové nechali slyšet, že Mohammed Morsí kandidát Muslimského bratrstva je jakýsi nový prorok, který přišel na svět, aby svět obrátil a přivedl k jedinému pravému náboženství, jedinému pravému islámu. Po nástupu k moci však Bratrstvo chtělo vytvořit totálně, a ve své podstatě i totalitní islámský stát, bez jedině alterity a jinakosti. Jejich politické neumětelství a politická naivnost uvrhla ekonomiku země do těžkých problémů.

Když člověk prochází Zamálkem, kde se to hemží kavárnami, kde vedle sebe sedí mladí Egypťané s mladými Egypťankami, jejichž vlasy jsou ve většině případů zahaleny hidžábem; když sleduje jak popíjejí kávu, čaj, kouří šišu a otevřeně se baví o všem možném, tak nějak člověk doufá, že snad již v blízké budoucnosti se nová generace muslimů stane ve svém myšlení mnohem přístupnějším a otevřenějším k alteritě, a snad budou mnohem více rozlišovat důležité od méně důležitého, zásadní od podružného. A tak se tomuto člověku na rty dostanou skoro i nevědomky slova, která adresuje nebeskému Otci...